

ת"פ 2158/03/14 - מדינת ישראל נגד צ ע

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 2158-03-14 מדינת ישראל נ' ע
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל	המאשימה
באמצעות עו"ד רובינשטיין	
נגד	
צ ע	
באמצעות עו"ד גאנם	הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים בעבירות איומים.
2. באישום הראשון מואשם הנאשם בכך שבעת היותו אסיר בכלא גלבוע, במהלך חודש הרמדאן בשנת 2013, התקשר למתלוננת שהינה גרושתו ואיים עליה בכך שאמר לה שיהרוג אותה.
3. באישום השני מואשם הנאשם בכך שבעת היותו אסיר בכלא גלבוע, במהלך חודש הרמדאן בשנת 2013, התקשר למתלונן שהינו בנו ואיים עליו ועל אמו בכך שאמר שישרוף את ביתם ושהוא רוצה לשרוף את פניה של אמו.

ראיות הצדדים

4. מטעם התביעה העידה המתלוננת, גרושתו של הנאשם, אשר תיארה את תקופת נישואיה לנאשם ואת הרקע לגירושין ביניהם. המתלוננת העידה על האיומים המיוחסים לנאשם בכתב האישום ופרשה תמונה נרחבת מזו המתוארת בכתב האישום לעניין איומים מצדו של הנאשם כלפיה וכלפי ילדיה.
5. בנוסף, העיד המתלונן, בנו של הנאשם, ותיאר גם הוא את שיחת הטלפון במסגרתה לדבריו איים עליו

הנאשם.

6. הוגשו בהסכמה, הודעת הנאשם (ת/3) וכן מסמכים מטעם עובד סוציאלי במחלקת הרווחה בעיריית טירה המתייחסים לטיפול במשפחת המתלוננת לנוכח אלימות מצדו של הנאשם (ת/2, ת/3).
7. מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו אשר כפר בטענה על פיה איים על המתלוננים ואף הכחיש את עצם קיום השיחה עם המתלוננת וטען כי לא קיים כל סכסוך בינו לבין המתלוננת.

טיעוני הצדדים

8. בסיכומי, טען ב"כ התביעה עו"ד רובינשטיין, כי המתלוננת תיארה בעדותה את האיומים הנטענים, הוא הדגיש כי עדותה של המתלוננת נאמרה ברגש רב וסבר כי אין לזקוף לחובתה את העובדה שהרחיבה את היריעה במהלך עדותה, מה עוד שהיא לא עומתה על ידי הסניגור עם הודעותיה במשטרה כך שחזקה שהיא לא סתרה אותם. הוא סבור כי גרסתה מתחזקת באמצעות עדות בנה וכן באמצעות המסמכים אשר הוגשו מטעמו של העובד הסוציאלי המצביעים על כך כי המשפחה מטופלת במחלקת הרווחה בעירייה בשל אלימות הנאשם וכי המתלוננת סיפרה אף לעובד הסוציאלי על האיומים. הוא מצביע על סתירות בעדות הנאשם בעניין שיחותיו של הנאשם עם המתלוננת מהכלא. כמו כן הוא סבור כי גרסת הנאשם תמוהה כאשר הוא טוען שלא היה קיים כל סכסוך בין הנאשם למתלוננים וזאת כאשר הנאשם מרצה עונש מאסר בשל עבירות כנגדם. לנוכח כל זאת הוא סבור כי הוכחה אשמת הנאשם מעבר לספק סביר.
9. ב"כ הנאשם, עו"ד גאנץ, טוען בסיכומיו כי קיימות סתירות בין עדויות המתלוננת והמתלונן, מנגד הוא סבור כי עדות הנאשם ברורה וסותרת את עדויות המתלוננים, מה עוד שמדובר בתקופה בה שהה הנאשם בכלא ולא יכול היה לסכן את המתלוננים, מעבר לכך הוא מצביע על כך שלמעשה גם לאחר שהנאשם יצא מן הכלא, לא נטען כי פגע במתלוננים בכל צורה. הוא סבור כי שורש התלונה מצויה בהתערבותו של אדם נוסף אשר בסופו של דבר נישא למתלוננת והיה לו אינטרס בסכסוך בין המתלוננת לנאשם. לפיכך הוא סבור שיש מקום לאמץ את גרסת הנאשם ולהורות על זיכוי.

דין והכרעה

10. בפני בית המשפט עומדות להכרעה גרסאות המתלוננים אל מול גרסת הנאשם.

11. המתלוננת, גרושתו של הנאשם, בעדותה בבית המשפט פרשה את סיפור חיי הנישואין של בני הזוג, החל מיום נישואיהם ועד עתה, היא תיארה בפירוט רב את השתלשלות מערכת היחסים ואת השלבים בחייה אשר הביאו אותה בסופו של דבר להחלטה להתגרש מן הנאשם למרות המחיר שתשלם עליו בחברה בה היא חיה.

מעדותה עולה מסכת ארוכה של התעללות ופחד מפני הנאשם אשר יש בהם על מנת להצביע על הרקע לאיומים.

בכל הנוגע לאישום הראשון בכתב האישום מתארת המתלוננת: " היה בכלא, מתקשר אלי, מקלל ומאיים על הילדים הקטנים שלי שפחדו ממנו ועד היום הילד שלי מפחד ממנו" (עמ' 8 ש' 22-23), " ברמדאן מה שקרה בשנת 2013 זה שהוא היה מתקשר ממספר כלשהו ואני נתתי את המספר למשטרה. הוא היה מתקשר מהכלא לטלפון שלי, מעוד מספר" (עמ' 8 ש' 30-31), "הוא אמר שהוא רוצה להרוג אותי כמה פעמים" (עמ' 9 ש' 6-7).

אכן המתלוננת הרחיבה בעניין מסכת האיומים מעבר למתואר בכתב האישום, אך איני רואה בכך פגיעה באמינות דבריה לנוכח העובדה שלא עומתה על ידי ב"כ הנאשם עם הודעותיה במשטרה כך שיש להניח לזכותה כי לא נמצאה סתירה בין עדותה בבית המשפט להודעותיה במשטרה, מה עוד שעיון בהודעת הנאשם מצביעה על כך כי נחקר בחשד לביצוע המעשים המיוחסים על ידי המתלוננת אשר לא נכללו בכתב האישום. יש אף לציין כי ניכר שהמתלוננת לא ניסתה להעצים את מעשיו של הנאשם וכאשר נשאלה במסגרת החקירה הנגדית בכל הנוגע לפגיעה בה או בילדיה על ידי הנאשם אישרה כי הנאשם לא פגע בהם. היא אף לא הסתירה את העובדה שהיא שאחראית לכך שלא תחודש לנאשם תעודת הזהות הישראלית וזאת לנוכח העובדה שפנתה למשרד הפנים על מנת שתבוטל התעודה.

12. עדותה של המתלוננת אף מתחזקת בעדות בנה אשר מתאר כי שמע את איומיו של אביו על אמו בטלפון (עמ' 15 ש' 9).

כמו כן, ניתן חיזוק נוסף לעדותה ממסמך שהוגש בהסכמת הצדדים (ת/2) אשר חתום על ידי עובד סוציאלי מעיריית אל-טירה וממנו עולה כי בסמוך להתרחשות האירועים המתוארים בכתב האישום טענה בפניו המתלוננת כי הנאשם איים עליה מהכלא.

13. המתלונן הנוסף הינו בנו של הנאשם אשר העיד באופן ברור ותיאר את האיומים: " הוא התקשר מבית הסוהר ואיים, הוא התקשר אליי שהיה בבית סוהר ואמר שהוא רוצה קנטינה והוא אמר לי אתם עובדים")

עמ' 14 ש' 6-7), " הוא אומר שאמא שלי זונה וגם על הקנטינה, הוא אמר שהוא רוצה לראות את הבנות גם, אבל הבנות לא רוצות קשר אתו..."

(עמ' 14 ש' 11-12), " הוא אמר שהוא ישרוף את הבית. על אמא שלי הוא אמר שהיא זונה והוא ישרוף לה את הפנים, הוא אמר לי אם אתה לא שם קנטינה אני אשורף לכם את הבית ואמא שלך זונה... אני לא רוצה שאמא שלך תשב בבית, אני רוצה שהיא תלך ואתם תהיו אצלי" (עמ' 14 ש' 14-16).

המתלונן תיאר את פחדו מפני הנאשם וניכר היה עליו כי עדותו בבית המשפט כנגד אביו ובפניו אינה קלה לו.

14. מנגד לעדויות המתלוננים ניצבת עדותו של הנאשם אשר מכחיש מכל וכל את המעשים המיוחסים לו.

הנאשם מרחיק עצמו לחלוטין מהמעשים וטוען כי כלל לא דיבר עם המתלוננת בטלפון מהכלא, לכשעומת על ידי ב"כ התביעה עם הודעתו במשטרה הוא שינה את גרסתו וטען כי במהלך כל הזמן ששהה בכלא דיבר עם גרושתו פעמיים או שלש. אך גם דברים אלו סותרים את הודעתו במשטרה (ת/3) שם טען כי הוא משוחח עם גרושתו וילדיו כל יומיים או שלושה למעט בחודש שקדם לחקירה (עמ' 2 ש' 19). הוא אף מתאר לפרטים דברים שאמרה לו גרושתו בעניין תעודת הזהות שלו(עמ' 2 ש' 26-29).

הנאשם אף מרחיק עצמו כלל מקיומו של סכסוך כלשהוא בינו לבין אשתו וילדיו לאורך כל השנים וזאת בניגוד גמור לעדויות המתלוננים ואף למסמכים שהוגשו וחתומים על ידי עובד סוציאלי מעיריית אל טירה מהם עולה כי מדובר במשפחה המטופלת ברווחה לנוכח אלימות שהופעלה על ידי הנאשם כלפיהם וכפי שעולה מדברי הנאשם עצמו זהו הרקע לעונש המאסר אותו ריצה.

בעדותו אף תיאר כי טיפל בילדים במשך כחצי שנה בשנת 2012 אולם עולה כי בתקופה זו שהה בכלא.

הנאשם לא הצליח אף לתת הסבר למניע כלשהוא אשר גרם למתלוננים להגיש את התלונה כנגדו, הוא שב ואומר מספר פעמים במהלך עדותו כי אין ולא היה לו כל סכסוך עם המתלוננים וגם לאחר שעומת עם הודעתו במשטרה הוא חזר וטען (עמ' 19 ש' 27-28) כי לא דיבר עם המתלוננת מהכלא.

15. לנוכח האמור לעיל, מצאתי כי יש לתת אמון בעדויות המתלוננים אשר מחזקות זו את זו ואף מחזקות על ידי המסמכים שהוגשו מטעם עובד סוציאלי מעיריית אל טירה ואף משתלבות באופן הגיוני עם מסכת החיים המתוארת בעדויות אלו.

לעומת זאת בעדותו של הנאשם נמצאו סתירות אל מול הודעתו במשטרה ואף במהלך העדות עצמה בבית המשפט כפי

שתואר לעיל.

תמונת הדברים כפי שמוצגת בעדות הנאשם ובעיקר טענתו כי אין ולא היה כל סכסוך בינו לבין המתלוננים אינה עולה בקנה אחד עם העובדות וביניהן: הגירושין מהמתלוננת, ריצוי המאסר ומסכת החיים שתוארה בעדויות המתלוננים ובמסמכי העובד הסוציאלי.

16. אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בביצוע שתי עבירות איומים על פי סעיף 192 לחוק העונשין- התשל"ז- 1977 בהתאם למיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' חשוון תשע"ז, 02 נובמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד רובינשטיין, הנאשם וב"כ עו"ד גאנץ.